

πΑΝΕΠΙΣΤΗΡΙΟ ΒΡΕΣΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠΙΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΖΑΡΙΔΗΟΥ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΒΡΕΣΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΕΠΙΧΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΖΑΡΙΔΗΟΥ

„ταῖς φαναις· ὅστερ ἦδ πολλαχός εἴωθε ποιεῖν, τὸ φαι·
„νόμιμον εἰλέγχειν, ὥπο κάτηται· εἰπεῖδὴ γάρ αἱ δυτικ·
„κινήσεις, αἱ καὶ σωμεγνωσμάται οἵμιν εἰσὶ, μόραι αἱ φυ·
„σικαὶ, τόπων δὲ εἰδεμίαις οἱ φυχὲς κινήται. Οὔτε ἦδ εὐ·
„ξεται, οὐ μείται, οὐδὲ ποιέιται, οὐ κατὰ τόπον μετα·
„βίλλει, οὐτε φύτιστα Πλάτωνος ἀεικίντον λέγοντος τὸν
„φυχὸν, γουσσεῖν αὐτὸν μίαν τριβοφυτικῶν, καὶ σωμ·
„γωσμάτων οἵμιν κινήσεων λέγειν αὐτὸν κινήθω, οὐτότο·
„δημητρίον αὐτὸς παντλῶς ἀεικίντον μόραν ταῦτα; τὰς κι·
„νήσεις, οὐδὲν ἀληθῆς οἱ λόγος, καὶ Πλάτων δοκῶν, εἴ·
„τε φύσις αἴσθηματον αὐτῶν οὐ οἱ Πλάτων οἴεται εἶναι. Κινήτο
„οὐδὲν οὐ Πλάτων; αλλὰ τινὰς κινήταις τὰς μοτικὰς,
„καὶ μάλιστα τὰς ζωτικάς· καθ' αἱ καὶ μάλιστα ἀεικίντον
„αὐτῶν φυτὰν εἶναι οἱ Πλάτων. Ζωτικοὶ ἦδ αἱ, καὶ το·
„κάροις οὗτος τῷ ζώει, καὶ ύπηρητος, οὐτε καπηποτικῶς οὐτε
„χειργεῖ. Τὰ οὐ Πλάτωνος πᾶσαι ἀπλῶς θεέργαστα κίνη·
„σιν φύτει λέγοντος, τὸ δὲ Λειτοτέλειος μόρας τὰς φυτ·
„καὶ κινήσεις εἶναι λέγοντος, αληθῆς οὐ οἱ λόγος οἱ κινή·
„θαι λέγων τὸν φυχὸν Πλάτωνα, καὶ οἱ μὴ κινήθαιες
„οὐ οἱ Λειτοτέλειοι. Καὶ οὐ μόνοις φύμασιν οἱ φύσιοια εύ·
„είσχεται.

Θεώρημα Ι'.

§. 43'. „Τιὸν φυχὴν εἰς μερῶν, ἐκπός αἰλούλων συγ·
„κεκριπτόθει αδιώσαντο.

„Ηπειρὸν κατάκθοντες τῇδε ποτῦ μερῶν γονίσαι, καὶ αρσε·
„λεῖται, οὐ καθ' αὑτοῖς τάπων, οὐδὲ πλεύσιον, οὐδὲ παθότον.

„Αλλ' εἰ κατάκθοντες, οὐδὲ γονίσαι ἄρα, οὐδὲ αρσελεῖται.

Εἰ δὲ καθ' αὑτοῖς, τότο ἄρα οἱ φυχαὶ· τὰ δὲ λειπάντατα· τὸ δὲ δικαὶον, οὐποτέρετον εἴτε, καὶ εἰπάστως σιαστὸν αὐτοῖς, καὶ οὐποτέρετον εἴπειν μέρος. Ή γάρ εἰκαστον ἔχει εἰς πλείονα τυγχανεῖ διαιρετόν, διὸ οὐδὲ καθ' αὑτοῖς οἱ φυχαὶ γονίσαι, καὶ αρσελεῖται (οὐ τῆς φύσεως.) κατὰ δὲ πλείονα, οὐ τάπων.

Εἰ

Εἰ δὲ καὶ πλείονα, τόποι ὅπερικῶς λόγοκληρωτικόν· τί δῆ
τὰ μὴν, τὰ δέ; τίς δ' ὁ αὐθιδμὸς, καὶ τίς ὁ λόγος; Καὶ
πρὸς δὴ τάποις φύλατταί ὡσαύτως τὰ ἄλλα. Καὶ γένει συ-
πῖς οὐ εἰπική καὶ φρονιμετική φύσις, σῖαν τινὰ φυχῶν εἴ-
ναι πάντες εἰδεῖσθαι.

Εἰ δὲ καὶ πάντα, οἵτις χωρὶς σῦ ἔκαστον αὐτῷ τοῦτο δῆ
καὶ φρονιμεύματον ἀπαντᾷ, οὐ πιστεῖ ἄμα τῷ γοντῷ ἔκαστον,
οὐ τόδε μὴν πόδε, τόδε δὲ τόδε. Άλλοι οὖν μὴν ἔκαστον ἀπα-
ντᾶν, πολλαὶ ἄρα οἱ γονίστεις καὶ αἱρέστεις τὰ αὐτὰ, οἷσα τὰ
μέρη. Καὶ οἵτις ἀπειρος εἰνὶ ἀπειρα, κακτεῦθεν ἐπεὶ τὸ
ἀπειρος αἰδεῖσθαι, γένει γονίστεις, γένει αἱρέστεις· οὐ πεπε-
ριχαμέναι εἰνὶ ἔχῃ πέρας. Αποχώστης δὲ τῆς μιᾶς, καὶ οὐ-
τος αὐθίς οἱ λοιπαὶ φύλατται. Εῶ γάρ λέγειν, οὐ; τόπο
φύλα τοινὸν δῆλον λεγόμενον σύνοικον, μοναδικὰς γάρ οἱ
κατῶν οὐ μιᾶς ἔχειν τὰς αἰτιλήψεις, καὶ τὰς αἱρέστεις, σιμή
δόξαις ἐπιτιλαμβάνειν δημόποιες, σφίσιν αὐτοῖς ἀπαντες
συμίσυμροι. Ηγένεται εἰς ταῦτα συμιόντες τὰ μέρη, τῷ γον-
τῷ ἔκαστῳ φροσέχει. τί γάρ φροσέχονται ποιεῖ; πότεροι
αἰτιλαμβάνεται τῷ γοντῷ, καὶ τάτα ἐφίεται φρονιμετικῶς, ἔ-
καστον, οὐ; οἱ γάρ τόποι, γένει πάντα· οἱ δὲ ἐκεῖνο, οὐ ὅλα
ἔκαστον, οὐ μέρες. Άλλοι οὖν μὴν ὅλα ἔκαστον, περιττάρεσσαμέν
ἄρα καὶ δεύτερον περὸς τὸ αἰνιώτερον· οἱ δὲ δὴ μέρος, οὐτι
πάλαι πάλαι, γένει αἰρετέοντες καὶ αἱμερῆ· οἱ δὲ μη
ἔκεινα, δέος μὴ γένει τὰ συμέθετα, καὶ οὐδὲ ἐκείνων. Καὶ γέ-
νει ὅλως. Άλλοι τὰ ἀπλαῖ πάντοις ωχί· ταῦτα δὲ εἰπεῖν,
οὐ γάρ οὕτι νοιτέ τὰ μάλιστα γοντά· ομοιον δῆλον τόπο, οὐς εἰ
καὶ πολλαὶ χάρες δηλῶσαι συμέλθωσι, τὸ βάρος οἰον συμ-
μειοσάμεναι. Ηγένεται μήδι τέως φροσέχει πέμπτο, τόδε δὲ
τούδε· τόπο δέ, οὐ διτι τοὺς λοιποὺς δημόπεφυκός δῆλον ἔ-
καστον, οὐ οὐχί, αλλὰ διαμάρμενον· ὥσπερ οἱ εἰκόνες φύλαχθε-
σινεργαζόμενοι, καὶ συμπονεύντες. Άλλοι οὖν μὴν τόπο, τίς οὐ
λόγοκληρώσας; Καὶ φύλα τόπο, φύλαττα τὰ ἄλλα. Εἰ δὲ
εἰπεῖν, καὶ αἰσιωδῶς διοίσαι, ὥσπερ τὰ γοντέα. Τίς δέ οὐ γέ-
νει αἰσιωδῆς φύλα, γένει αὖτις πλάττειν βιλοιμένοις ἔστιν εἰπεῖν.
Άλλως τε δέ, καὶ οὐδὲ λόγοκληρώσας οὐδαές ἔσται, τὸ μὴν τὸ
φρονιμεύματον τούτον, τὸ δέ τὸ κατηγράμματον. Καὶ γένει
διέγειται τῷ μὴν τὰ ἄκρα, τοῦ δέ τὸ μέσον. Καὶ τοῦ μὴν
τοῦ;

τὰς προκειμένας, τὸ δὲ τὸ συμπέρασμα. Μετὰ γάρ δὴ τὸ
διποθανόντων, καὶ συλλογιστικῶν; συνάγεσται ἐξ καιμάτων,
ἐκεῖνα πάντα τὸν αὐτὸν εἰδούσαι φέρει ὡς διποθανόνται, καὶ
συμπεραίνει. (Ὅ. χοι. χπ'.) Νῦν δὲ εἰ τὸ μὲν τὰδε,
τὸ δὲ τὰδε ἔτι, οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός, διποθανός; Κα-
θημίσται· οἷς γὰρ αὐτῷ ποιοί δύνανται μήτρες απλαῖς; τοῦτον;
κείνους αἴποτε, ἢ συλλογισθεῖσα φέρει ὡς τὸ μέρει τὸν διπο-
θανόντα εἰκάστρος. Άλλο γάρ τοι φρασίρεται; ἔσται· ἵτε γάρ τοι αὐτὸν αἴ-
ρεσίστις τούτον φέρει τὰδε. (Ὅ. χπά. χπβ. εζ'.) Καὶ
πῶς, τοῦ φρασίστο οὐ μὴ γεῖ, ἢ καὶ μὴ γεῖ;
Ἄρτι τῶν τυχέων ἐξ μερῶν οὐκον; αἰλίδων συγκεκριμ-
θεῖσαν αἴποτε. Ο. Ε. Δ.

Пое́сната.

§. 4. A'. Εκ δι τέτοιας φαντασίας την θυγάτην, σίσσεται όπερη περιπολίκην εἰρατούσα θεοθύτην; Ηγετάσιας, ὅπερ Λιετουργίας καὶ τη Τιμαίη, πολλοῖς τη αὐτα καὶ εκπρεπειωτάτοις λόγοις αποδεικνύεται (1).

Β'. Δι' εκ τούτη μῆτρις σωμάτοι, οἵτινες καταγράπται ἐ^τι^χη τῷ αἰγαίῳ γεωμετρεῖν σχέσεις; οὐ, οὐδὲ τόπος; οὐδὲ προσειρηται· ταῦτα γέρεις καθαίσι τὸν ἕρμοράντα πατεῖ· εἰρηται δὲ οὐδὲ αἴλως, οὐδὲ ποτε αὐτὸν ὡς δηλοντα, δυνάμει αὐτῶν ἔχειν πρὸς τὰ γεωμετρεῖν, οὐδὲ τοις αὐτοῖς μητριβάλλειν· οὐδὲ διπλα βόσποντα, οὐδὲ οὐδὲ τῷ Πλάτονι (2) τόπον ἔχειν, (ί. φλην.) ἕρμοράντα, οὐδὲ χωραπτικὴν διξαμφράσιαν λέγεται.

Γ'. Εκ δὲ τῆς τῆς Θεωρίας κατασκευῆς, ἵτι σαζός, οἷς
αὐδὴ καὶ συμβιβλητὸς τὴν Φύγον μέποι τῆς, εἴπε τὸ σῶμα τη-
ταῖσθαις· κατ' αἰσιάς τέλιον εἰσυπῆς, τῷρα κατ' αὐτόν θέρισται
καλύτε, καὶ βελτικῶν ἐπεργειῶν, μήτε τοι μετεῖπε πλεῖσται
ἐνδεχομένων, οἷς διδούσται, αὐτοὶ τοι αμετίστη. (§. 43.)

350

(t) A'. The Vog.

(2) Пара́д Панагио́у, Ареф. В.Г. А. Кер. и др.

Σχόλιον Α'.

δ. ↓: α'. Πρῶτον μὴ τὸ φησὶν Ἀεριστέλης (1) ότι κα-
 „ λῶς τὸ λέγειν τῷν φυχῖν μέγεθος εἶναι· τῷν γὰρ τῷ
 „ παιτός (φυχῖν) δηλούντες τοιαύτου εἴναι βάλονται (οἱ
 „ θεῖ: τὸν Τίμαιον.) οἷον ποτ' οὗτον ὁ καλούμενος νῦν·
 „ ότι δὲ δηλούμενον οὐκ εἰ μή αἰδητική, καὶ οὐκ εἰ δημοφιλή· τέτοιο
 „ πών τῷ φύσει καὶ κακοφορεία. Περὶ γάρ τῆς λογικῆς
 φυχῆς τέτοιος μάλιστα επανατίθεται λέγων, αὐτοδιαυρῶν
 αὐτῶν, „(2) πρὸς τῷν αἰδητικῶν, καὶ δημοφιλῶν, ἵτις
 „ οὐδὲ καὶ τὸς Πυθαγορείας οὗτος κύκλος, ως μὴ πρὸς ἐαυτὸν
 „ τὸν ἐπιστρέψας, ὅπερ τοῦ λογικῶν φύσεων οὗτον ίδιον.

Α'. Οὐράνιον διεύθυντο εἰσβαλλει τῷν δεῖξιν, εἰς τὰν αὐτίον
 φύγων, καὶ μᾶλλον εἴναι τι διωρισμένον τὸν νῦν ἐοικεῖται
 λέγων, ως ὁ αἰειθμός, ή συνεχής, ως τὸ μέγεθος. „Ο
 „ τῷ νῦν εἰς, φησί, καὶ συνεχής ὥστερ οὐκονίσις. Ἡ δὲ
 „ νόησις τὰ νούματα· πάντα δὲ τοῦ ἐφεξῆς σοῦ, ως ὁ αἰει-
 „ θμός, αλλ' οὐχ ως τὸ μέγεθος· διόπερ οὐδὲ νῦν οὕτω συ-
 „ νεχής. Ἐφεξῆς δὲ σῆμοι νόσοι, καὶ μιδοὶ μεταξὺ συγγρμές
 παρεμπίπτει, οἷον μονάς, δυάς, τετράς, καὶ. „Οτι δὲ οὕτω
 πολλάκις αἱ νοήσεις αἰλιύλων ἐχόμναιε φροῖσαν, ἐπέρα
 μιτὰ τῷν ἐπέραν, δηλὶ τοῦ σωσισταγωγῶν, καὶ σωσαναρέ-
 σεων, καὶ ἀπλῶς δηλὶ τοῦ κατὰ τὸν συλλογισμὸν δημοφορῶν,
 δηλούν. Άλλο δὲ οὐκ εἴποιμι, οὐδὲ δηλὶ πάνυ πολλῶν. Καὶ
 τοι εἰκός γε ἡδὶ δηλὶ τοῦ πλειόνων· οὐ γάρ τοι νῦν, ως αἱ
 νοήσεις. Λί δὲ, ως πάντα εἴδη· πάντα δὲ, ως πάντα οὕτως· δηλὶ δὲ
 τοῦ οὕτων ταῦτας. οὐκέτη καὶ δηλὶ εἰδῶν, καὶ τοῦ νοήσεων, καὶ τοῦ
 νύν. Συμβαίνει γενικῶν ράδιων τὸν νῦν ἐκπίπτειν τῆς πά-
 ξεως, οἵτε καὶ ως αἰειθμός εἰς οὗτον. Πλέω εἴποτε καὶ τὸ σῶμα
 εἴναι ἔχει, ἔξει δηλὶ ως ἀερισμένοντι, ως δὲ μέγεθος οὐδέ-
 ποτε· ωτε δημοφέρει ἐκ τῶν των. „Αλλ' οὐτοις αἱμερής, ή οὐχ
 „ ως μέγεθος τε συνεχής.

Β'. Αδύ-

(1) Α'. Πτεῖ Ψυχ.

(2) Σιμπλίκιος Τπομιημ.

Β'. Άδικατο είναι δείκνυσι τὸ εἶται αὐτὸς μέγεθος ἔχοντα. „Πῶς γάρ δὴ καὶ τοῖσι (φυσὶ) μίγιοῖς; ἢ; „πότερον καθ' ὅλα (τὸ μέγεθος) οὐ τὸ δύνατον τὸ με- „εῖσιν τὸν αὐτὸν; Μορίων δὲ, ἵτοι καὶ μέγεθος, οὐ κατὰ „στριμόνος· εἰ δὲ καὶ τότο μόσχος εἴπειν. Τῷ δὲ διττοῖς αὐτὸν μόσχος τὰ αδιαίρετα σημεῖα δῆτα τὸ σώματος, ἐπεὶ αὐτὸν δὲ τὸ ὄλον, οὐδὲ δὲ δῆτα τὸν σχήματον, οὐδὲ εἰς αὐτόν. (θ. φ. δ. φιλ. φιλ.) „Εἰ μὴ ἡτούτη „στριμόνη, αὐταῖς δὲ αἴπειροι, δηλῶν αὐτὸν διέξαστον „(αδικίητον δὲ τὸ αἴπειρον.) Εἰ δὲ καὶ μέγεθος, πολ- „λάκις, καὶ αἴπειράκις τοῖσι τὸ αὐτὸν (πολλάκις μὴ εἴη εἰς αἴματα δικρανεῖν, αἴπειράκις δὲ εἰ εἰ; αἴπειρα. (1)) „Φαίνεται δὲ καὶ αἴπειρος διδοχόμυρον. (οὐδὲ διδοχότα τοῖς αἴπειροις τὸν αἴπειρον τοῦτον τὸν αἴπειρον, μητέτι τοῦτο τοῦ αὐτοῦ ὄλους τοῖσι;) οὐδὲ διεπεινέσθαι αὐτὸν λαμψά παρέπεται οὐ αὐτίφρεστος; τοῖσι δὲ αἴπειράκις, καὶ αἴ- πειρος. „Εἰ δὲ ιτανὸν (ταπείνη λόπονταν εἰς τοῖσι) Σί- „γης οὐδὲ διεπεινέσθαι τοῦτον τὸν αἴπειρον, τί δεῖ πινεῖν; (Σίγης δὲ οὐ κύκλος, καὶ ισάμμυς, οὐδὲ οὐτοῦ αὐτιλύφεται.) οὐδὲ δι- λούσ μέγεθος ἔχειν; (οπεὶ δὲ δέ τινα τοῦτο, περιττά τὰ αἴλλα). „Εἰ δὲ αἰαγκαῖον τοῖσι τὸν αἴπειρον κύκλῳ Σίγη- „να, τίς δέ τινα οὐ τοῖς μοείσις Σίγης; (οὐτοὶ δὲ τοῖσι τοῖσι πα- τοῖς, οὐ οὐχί. Λλάδει μὴ, ἐρόντες αἴρει Σίγης τὸ μοεῖσι. Εἰ δὲ οὐχί, οὐδὲ αἴρει οὐδεὶς κύκλος οὐπειρείλογος, τοῖσι· δεῖ δὲ καὶ μόσχος οὐ τοῖς Σίγης πλεῖτος.

Γ'. Επειτις ἀπολαβεῖν αὐτοῖς, ὅτι οὐ πατέδην, οὐτοῦ δὲ διεπεινέσθαι μέρες τοῖσι. Λλάδει μέρες μὴ έχοντα, μέρος τὸ τοῦτο, καθ' ὅλα δὲ ὄλον, αἴπειρά λίαν διερεχθεῖς ψευτι- γάπτων. „Ἐτι δὲ πῶς τοῖσι τὸ μοεῖσιν αἱμαρτεῖ, καὶ τὸ „αἱμαρτεῖς μοειτεῖ; „Ητοι δὲ μοειτεῖ τὸ τοῦτο, καὶ ταῖς καὶ τὰ σημεῖα Σίγησιν, οὐδόλως αὐτὸν οὐφάφεται. „Η γέγε αἱμα- ειτον, καὶ τὸν αἴπειρον κύκλῳ Σίγησιν οὐ διεπεισται. Λλάδει ταῦ-

(1) Φιλόσ. Ερ. Τητερο. Αντ.

τε μὴ Ἀεισούλης, τὸ μέγεθος; οὐαί σίκος, τῆς λογικῆς
ἀποσκεψάζων φύχης. Ἀποροῦσαι δὲ αὖτις ἀξιον, πῶς Πλά-
των ὁ Σωμότος, οἷς ἐκ τῆς Τιμαίης πιαῦτα φέρει φύχης
διελέξαν, οὐαί καὶ εἴτις πάμπαν τῆς παιδείας διοῖρος
αὖτις, καὶ εἰ φύλακαίσι, λέγεται οὐλως, καὶ αὐτοῖς αὐδίχοι-
ται; Πρὸς τὸν δὲ οὗτον φέρει φύχης Σχολίας απαντήσων.

Σχόλιον Β'.

Φ. 4. β. Τὸν Πυθαγόραν ὁ Πλάτων μιμούμενος, ωσδε
συμβόλοις εἰώθει κρύπτειν τὴν ἡρῷαν Φιλοσοφίαν δογμάτων τὰ
ὑπόλογα, ἀλλοιο μήτι εἰσικώς λέγεται, ἀλλο δέ τι τῇ δητε
ροῖ, καὶ δῆ τὸ φύλακόν μητοι; εἰς ζύπτειν τῆς πεκρυμμά-
τον; αλεύθερα; ἔταγεν. Ταύτη δέ περ καὶ τὸ δοκεῖν οἱ
φύχησιςιαν, οἵ τη Τιμαίη, αὐδρός εἰς ἄκρον τῆς Γεωμε-
τρείας, καὶ Ἀσιθυτικής, καὶ Λρυμορίας, καὶ τῷτοι ἀλλων μα-
θημάτων ἀλεύθερας, θεοτιθέμενος, συμβολικῶς μητοι τὰ
κατ' αὐτῶν διεξέρχεται.

„Ἐκ τῆς αἵματος, φυσί, τῷ αἵματι καὶ ταῖς αἵμασις
„μίσιας, τῷ τῆς αἵματος φέρει τὰ σώματα γυναικίς; μιετῆς,
„τείτοτε ἐπί αἷμασιν ἡρῷα μέσην συλεκτιράσσατο ὁ Θεός μίσιας
„εἰδεῖς, τῷ ταυτότητα, τῷ ἐπρότεττε συλεπιμίξας. (1) Ταύ-
την δὲ τὴν οἰστον κράστιν ἐκ τῆς εἰρηθῆνες μιταξὺ μίσιας,
τῷ ταυτῷ, τῷ Θεούρην εἰς μῆκον; ἐκτοτεῖται, δέοντας ἐποίησε.
εἰπε τὴν δέοντας ταῦτα κατέπιεν εἰς αειθματικούς αρμον-
ικάς, 1. 2. 3. 4. 8. 9. 27. Οὕτω δὲ καπατείταις τῷ τῷ τα-
κτητικῶν διέρχεται εἰς δύο δέοντας· „συνάθαταις δὲ τὰς δύο
„ηχοειδῶνς αἴθιλατος, αἴθελασσόν, τῷ ἐποίησε δύο κύκλους
„τὸν μὴ μείζονα, τὸν δὲ ἀλάτονα, τὸν μὴν ἐξαθέσε, τὸν
„δέσσωθε συναπτειμόντας αἴθιλοις καὶ διό συνεῖται, τῷ
„ἐπίποτε τὸν μὴν ἐξα κύκλον διέτηξε, τὸν δὲ δέσσων
„πάρειστρά· τῷ διαποτέμαστε τὸν μὴν ἐξα κύκλον ταυτό,
„τὸν

(1) Πλάτων ἐν Τιμαίῳ.

„ τὸν δὲ ἔσωθεν θατέρα. Καὶ τὸ μὴ ἔξω κύκλου σῦν
„ εἶστε καὶ ἀρχιστον, τὸν δὲ αὐτὸς χίστας ἔξαχη, ἐποίησαν
„ ἐπὶ κύκλους αὐτούς, διπλασίους, καὶ τετραπλασίους λόγου
„ ὑπερέχοντας ἀλλήλων. Καὶ τὰς μὲν ἔτεις Ἰσα; τὸν τά-
„ χει τῆς κινήσεως ἐποίησε, τὰς δὲ λοιπὰς τέσσαρας αὐτούς
„ συνετέλεσε, καὶ ἀλλήλοις καὶ τοῖς τετρά. Καὶ τότε,
„ φιστί, βεβίνη Λυχή τῷ Παντός. Εἰπε φίστι μὲν τότε, τῷ
„ σωματοειδεῖ τῷ Κόσμῳ παῖς ἀπαπέκλεσε, καὶ σωματο-
„ στος τῶν Λυχῶν ἐκ τῆς μέσης διέπλεξε, μέχεται καὶ τῇ ἐ-
„ χάττᾳ εὔρων. Καὶ κύκλων αὐτὸν ἔξωθεν παῖτε ἀπλεκά-
„ λούσα. Καὶ ταῦτα οὕτιν δὲ οὐδὲ τῷ Πλάτωνι Τίμιας.
Διατάξιν τὸ φαινόμενον εἴτις ἐκλάθοι, οὐδὲ φίσται εἰρη-
πόμενον νῦν ψαδόντες εἰσίοις βαθύτερον, ὅτεται δίπτες τοῦ
τοῦ πέπλω τῶν παρθένου λανθανόσαν. Ἐπειδὴ γάρ τοι
κατ' αὐτῶν γνωστικῷ τῷ νοτίῳ ἀπαντῶν αἰτιληπτικών οὐ-
σιν τῶν Λυχῶν ωσίαν γίνεται ἐκεῖτος, ἐπ τῷ σοιχείον δέ
ων τὰ πάντα, οἷα εἰρός, σωματόφρος, δηπός αὐτὸς καὶ
γνωστοῖς αἱμέλαι. Οὐδὲ ὁμοίω τῷ σύμπιον. Εἰσὶ δέ τῷ δύντων
τὰ μὴ ωσίατ, τὰ δὲ συμβεβηκότα. Καὶ τῷ δύντων μὲν
πάντῃ τῆς ὄλης ἀπικλαγμάτων, καὶ καθαρόντων, οἷα τὰ
χωριστὰ εἶδη, αἱ δὲ τῇ ἀνύλωτε καὶ σωματοειδεῖ φύσει,
συμμετερόμενοί πως, καὶ συεδυτάμενοι, οἷα τὰ τῷ αἰδη-
τῷ εἶδη, ἐν αὐτῇ τῇ ὄλῃ. Καὶ πάλιν τῷ δύντων
κατ' αἰτίασιν αἱ συσοιχεῖαι. Καὶ τὰ μὴ τῆς κρείττονος
οἰκεῖ μοίρας εἰσί, τὰ ἐν συμφωνίᾳ τῶν, τὰ δὲ τῆς χει-
ρονος τὰ ἐν διαφωνίᾳ τὸ εἴται ἔγειτα. Εἰσὶ δέ καὶ Ἰσόν καὶ
αἴσον, καὶ ὁμοιον καὶ αἵμοιον. Καὶ αἱρέτη καὶ κακία, καὶ δε-
ξιάν καὶ αὐτερόν, καὶ αὖτα καὶ κάπη, καὶ ἔραχον καὶ λεῖον, καὶ
τοῦ τῷ ἀλλῶν ὀσταύτως. Εἰσόντει καὶ δέξιας τῆς μεταξύ
τῆς αἱμερίσα, καὶ τῆς αὐτῆς τὰ σώματα μετειπτῆς, καὶ ἐκ τῷ
συμβεβηκότων παυτῶν καὶ θατέρα. Ταῦτον εἰπεῖν δέ τοι
τῷ σοιχείῳ τῷ δύντων, ως αἰπαντῶν ωστα αἰτιληπτι-
κῶν, τῷ τὰς λόγιας αἰπαντῶν συμπλεγματιφούσαι, τῶν Λυ-
χῶν σωμάτιν καὶ συγεκρότει· τὸ δὲ διὸ κρόμια τῶν τῆς τοῦ
τῶν Λυχῶν ωσίας, ως διέτειν οὐ Διμιτρύδος προβάλλεται,
ρύσσει οἰστείτιν τῆς δέξιας αὐτῆς ωσταίτεως, ωσταίται αὐτῶν

χυδακηιώτος τὸ λόγος, ως αὐτὸς πέρας εἰς πέρας τοῦ
κατ' αὐτῶν εἶναι μεταβάσων. Κατέπειρε δὲ εἰς αὐτῷ μούς
διάμειν ἔχοντας, αὐτῶντε πόλαις καὶ καλαῖς πλευτίσας
διαμέσι, καὶ τοῖς λόγοις τῷ δικαίῳ απαύπον καταπιά-
σας. Οἱ δὲ διὰ αὐτῷ μονάς 1. καὶ οἱ πορῶτοι διπλίπεδοι,
2. καὶ 3. Καὶ οἱ διπλοὶ τάπαι πορῶτοι πεζάγωνται, 4 καὶ 9.
Καὶ οἱ εἰς τῷ αὐτῷ πορῶτοι σερεοὶ 8. καὶ 27. Τάπαι δὲ οἱ
μὴ δρότοι ἐφεξῆς 2. καὶ 4. καὶ 8. Καὶ οἱ φελττοὶ αἰσαύ-
τως 3. καὶ 9. καὶ 27. Γεωμετρεῖν φελέχουν αἰαλογίαν. Οἱ
δὲ δρότοι μονάδοις ἔχει πεζάδος 1. 2. 3. 4. Αειθμητική.
Σωτιζόμενοι δὲ τὴν δεκάδα οἱ αὐτοὶ πληρεῖσιν· ὡστερ ἢν
καὶ οἵ ἔξι ὅροι 1. 2. 3. 4. 9. 8. φροσαθροίζόμενοι πῷ ἐβ-
δόμῳ 27 συνιστάνται. "Οἱ δὲ 27 καὶ φελοδοτοὶ ἔστι Σελή-
νης. Μὲς εἶγε πεζακτύς τις ἐκ τῷ δε τῷ ὅρῳ συσῇ, καὶ
τεθῆ μὴ καθ' εαυτῶν οὐ μονάς, κοινὴ γάρ αρχὴ αρτίου τῷ
καὶ φελττῷ, καὶ συζοιχεῖσαν δὲ τάπαι οἱ ἀρτίοι, καὶ ταῦ-
τας αρτίας οἱ φελττοὶ,

1. 2. 4. 8.

1. 3. 9. 27.

"Εσούται μὴ αἱ συζυγίαι τῷ δρόμοισι, οὐ μὴ Α'. τῷ δρόμῳ
τῶν διπλίπεδων, οὐ δὲ Β'. τῷ πορῶτων πεζαρχώντων, οὐ δὲ Γ'.
τῷ πορῶτων κύβων. Καὶ τάπαι συνθέσει τῷ πολικαπλα-
σιασμῷ αειθμοὶ μαρφυίσονται διπλανέσατο. Οἷον συνθέ-
σι μὴ ἐκ τῆς Α'. ὁ 5 δὲ Πυθαγορεικὸς λεγόμενος φεύγο-
γος. Ἐκ δὲ τῆς Β'. ὁ 13, τὸ λεῖμμα καλεύμενον δῆλον
διπλείπεδαι μονάδι τῷ ἥμισεως τῷ τόντο, οἷον καλεῖστι τὸν
27. Ἐκ δὲ τῆς Γ'. 35 οὐ ἀρμονία· οὐ ἐκ δυοῖν τῷ δρόμῳ τῶν
κύβων ἀπ' αρτίς καὶ φελττά συνισταμόν τῷ μὴ 8, τῷ δὲ
27. καὶ αειθμός φελέχεσσα τέταρτας 6, 8, 9, 12, ἐν οἷς
αειθμητική τε, καὶ αρμονική αἰαλογία ἔστιν. Λειθμητική
μὲν, δῆλη 6, 9, 12. Αρμονική δὲ δῆλη 6, 8, 12. Οἱ δὲ
λόγοι τῷ ἔκκειμένων αειθμῶν αρμονικώτεροι. Ἐπεὶ δὲ μεν
8 πορὸς 6 λόγον ἔχει τὸν διπλέσιον, καθ' ὃν οὐ δῆλον τεσσά-
ρων. Οἱ δὲ 9 καὶ 6 τὸν ἥμισον λειπάσιον, καθ' ὃν οὐ δῆλον πεντέ. Οἱ
δὲ 12 καὶ 6 τὸν διπλάσιον, καθ' ὃν οὐ δῆλον πασῶν. Ἐνεστε
δὲ καὶ ὁ ἐπόγυδως τῷ 9 πορὸς 8. διὸ καὶ τὸν ἐκ τάπων αει-
θμόν, οὗτος τὸν 35 αρμονίαν προσεῖπον. Οἱ δὲ ταῦτα δῆλα τῷ

τῷ δὲ αὐτῷ Α·, τῷ 6 πολλαπλασιαζόμενος, τὰ 210 περί
„ράγει, ἐν ὅσαις λέγεται οἱ μέραις τὰ ἑπτάμινα τῷ βρεφεῖ
φῶν τελεοχρονεῖδαι. (1) Καὶ ταῦτα μὴ συνθέσει. Πολ-
λαπλασιασμῷ δὲ εἰκ μὴ τῆς Α· συζυγίας, ὁ 6 ὁ γάμος
ἀκέων, δῆτα τῶν τῶν πρώτην ἀρτίαν, καὶ φθιττὴν σύμμετρην, καὶ
τέλειος λεγόμενος δῆτα τὸ τοῖς ἑαυτῷ συμιττεῖται μέρεσι,
καὶ εἰκ τῆς ἀρχῆς, καὶ τῷ πρώτων ἀρτίαν καὶ φθιττὴν συνα-
θροίζεται. Εκ δὲ τῆς δευτέρας ὁ 36, ὁ πρῶτης τεβάγα-
νος ἀμα καὶ βίγανος, τὸ μὴ διπό τῆς εἰδάδος, τὸ δὲ διπό^{της}
τῆς ὄχδωντος, καὶ εἰκ τῷ δύο πρώτων τεβαγώνων φθιττη-
μένος, καὶ εἰκ τελῶν κύβων I, 8, 27 συντιθέμενος. Καὶ
διπό διεῖν πλάντων 3 δῆτα 12, ἢ 4 δῆτα 9, ἐπεριμήκης συ-
νισθέμενος. Εν αὖτις δῆτα πλάνταις τὰ τεβαγώντα ταῦτα βίγα-
νος, καὶ τῷ ὄρθογωνίων τῇ ἐπέρχῃ δῆτα τὰ ἐπέρχα, οἱ ἀρμονι-
κοὶ λόγοι, ὡς αὐτέρω εἰλέγετο, ἀνθεωρεύνται περιεχόμε-
νοι. Άλλα γάρ πλείω τάτους ζυπίσας δίριστες φθιττη-
νοι. Άλλα γάρ πλείω τάτους Τίμαιον φυχογονίαν ἐκθέτει περιθε-
μένοις. Ήμῖν δὲ εἴπης, καὶ δῆτα τῶν τῷ λοιπῶν συμβόλων
αἰδάπτυξιν. Ιτέον. Σχιζεῖ δῆτα τῶν διθεῖων εἰς δύο. ὁ δι-
μικρὺς, ὅτι μονάς τις δῆτα πολυχή, εἰς μὴ δυοῖς χω-
ρᾶσσα, εἰς δὲ τὸ πλῆθος υδατῶν διεκπίπτεσσα. ἢ μὴ γάρ
χεισία νοερὰ περὸς τῷ σὺν δῆτῃ καὶ ταύτῳ, δεῖ αἰσαύτως ἔχε-
σσα. ἢ δὲ τῶν ὅλων εἰδοποιεῖν τέτακται, καὶ φθιτταὶ αὐτῶν
σκεδαζέται, ὅλη υπδατῶν ψόσα, περὸς δυάδος μὴ εἶναι λέ-
γεται, αἰεθμὸς δὲ καὶ ἔστι, καὶ τοι εἰς τὰς ειρημύνας αἰεθ-
μὸς τετραπλόη, καὶ τὰς λόγυς τῷ ὄντων ἐν τῇ περιεχό-
μενῃ τετραπλόη, καὶ συναφθείσας χιοειδῶς εἰς δύο κύ-
σσα. Σχιδείσας δὲ καὶ συναφθείσας χιοειδῶς εἰς δύο κύ-
σσα. Καὶ σημαίνει μὴ τὸ τῆς Κύκλου Σχιδείσα-
τὸ δημιερεπτικὸν τῆς φυχῆς, παλινδρομόσης εἰς ἑαυτεῖ. δῆτα
τῆς νοντικῆς διαμένεις, σημαίνει δὲ η διθεῖα τῶν κατ' δι-
πόσια κίνησιν τῆς αὐτῆς. δῆτα τῆς ζωτικῆς διαμένεις, κα-
θισμείσας κίνησιν τῆς αὐτῆς. δῆτα τῆς ζωτικῆς διαμένεις, κα-
θισμείσας κίνησιν τῆς αὐτῆς. Εἰς κύκλου δὲ διασταχῇ συμπρ-
έτελλη ζαΐται τὸ ζωτικόν. Εἰς κύκλου δὲ διασταχῇ συμπρ-

(ι) Πλάστηρχος. Περὶ τῆς κατὰ τὸ Τίμαιον Φυλαξοῦσις.

μήνς, τὸν μὴν ἔξωθεν, καὶ ἕπει δεξιὰ κινάμφον, τὸν μείζονα, τὸν δὲ ἔσωθεν ἕπει αὐτερά τὸν ἐλάσσονα· αἰνιγγόμφος δέ μὴ τῷ πρώτῃ τὸν ἰσπιερευόν, εἰ κίνησις δότο αὐτολῶν, ἀλλὰ τῷ Κόσμῳ πάδεξιά· (1) δέ τοι δὲ τῷ δεύτερῳ τὸν ζωδίου, καθόντι οὐ κίνησις δότο δυσμῶν, ἀλλὰ τῷ αὐτερά, πάσῃ καὶ τῷ σημεῖᾳ τῷτοι ἰσπιερεύων, τὸν περὸν διλογότι καὶ τὸν ζυχὸν σωματιμόρκος, καὶ χιονιδῶς καθ' ἑαυτός τε καὶ τὰς δέκας τὰς αὐτοῦ σωματιμόρκας· τάτου δὲ οὐ μὴ ἔξω καὶ ὅπλοι πάδεξιά, τῆς αἰγαγούχης διαδίκεως τῆς Φυχῆς, οὐδὲ στοὺς πάδεξιαν ανατατικῆς κεῖται σύμβολον, οὐ δὲ ἔσωθεν καὶ ἕπει πάδεξιαν αὐτερά τῆς πρὸς τὸν ψυστεβηνότα τέττρεφτος, καὶ γέμεστιργά. Κακεῖνος μὴν πρὸς τὸν εἰς φέτι οὖν, καὶ ταῦτα κύκλος περιστρίγεται, τοῦτος δὲ θατέρως, οὐ διαφορᾶς φέτι καὶ ἐπερόπτων αὐτεροφόρμων. Διαὶ γὰρ τότο καὶ αὐδιαίρετον ἐάστας ἐκεῖνον, ἔξαχῇ τότον ἔχοντα, καὶ τέλος τῷ πλανητῷ ἐντεῦθεν ἐπιπαδικῶς χορείαν σωμένησι, οὕτω οὖν, τῷ τοῖς ψαδὸν Σελινίῳ μεταβολῶν τὸ πολύβοτον. Ἐχιστε δὲ ἄρα τὸν ἐντός εἰς κύκλος ωκεανὸν τὰς παύτας ἀλλήλοις, αἵστις δὲ τὰς τέσσαρας τοῖς λοιποῖς, οἵτις τὰς τῷ ὑπερκειμόνων πλανητῷ, τοῖς τῷτοι ὑπερκειμόνων, καὶ ἀλλήλοις, ταῖς περιοδικαῖς κινήσεσι, καὶ τοῖς δότοσήις αστιν, ὅτι τε μὲν γὰρ τοῖς μεγέθεσι καὶ λόγοις τὰς μὴν ὑπερέχοντας, τὰς δὲ ὑπερεχομόρκας, οἷς οἱ περὶ τέλον Αιρονομίαν ἐναρχολέμφοι δότοδεικνύσσι. Περὶ γὰρ τάτου τοῦ ἀκειβῆ ἐντίσσανται τέλοι διόσκεψίν ὁ τῷ προκειμένῳ σκοπός αἴπατεῖ, αὐτὸς μόνος τῆς τῷ Πλάτωνος δόξης, τὸ δότο τῷ συμβόλῳ ἐνταῦθα περιειλεῖν γρημόρκας περιάλυμα. Τελεσταῖον οὖν ἐναποκλείει τῆς κύκλοις τάτους τὸ σωματοειδὲς ἄπαν σώματα, δότο μέσων εἰς ἄκρα τῷ παντὸς τῆς Φυχῆς δικύσσις, οὐδὲ σύμπαντα. οὐδὲν δοκεῖ, εἰμι Φυχάστης, Ζωάστης, κινήστης. Διαπλοκῇ δέ, οὐδὲ ωκεανῷ ἐπαφῇ, ωδὲ κράσει τέλος Φυχῶν τῇ ὕλῃ σωμήρμοσε, καὶ σωμέδησι· οὐδὲν γὰρ ἐπαφὴν τέλεσσι συνάπτει τῷ ἐφαπτομένᾳ, οὐδὲ κράσις, ταῦτα πάς συμφύρεται.

(1) Πλάτων. Αρισκόντων Β'. Κεφ. 1.
Metaf. Tom. III.

συγχένσα τὰ σύμβια, μόνης δὲ τῆς καὶ διαπλοκῶν συναφείας ὅτι, τὸ δι’ ὃλα συναρμόζειν πρᾶσσαν τὰ συμπρασμάτων πρείτω συγχύσεως. Καὶ ὅπῃ πᾶσι καὶ κύκλῳ ἔξωθεν περικαλύπτει τὸν ωραῖον ἀπαντεῖ, μηδὲν ἔξω τῷ παντὸς εἶναι πείναν, μηδὲ τῆς φυχῆς ἐρημον ἀπολειπόμενον.

(1) Τῷ δύντι δὲ, εἰρήνη ἄπειρα παρὰ τὴν δοκεύντες ὁ Πλάτων ἐβύλετο, πᾶσσα δὲ ὡς ἔχει νοεῖν πρύτανετο, αὐδσιός αὐτοῖς αἴσιος αἴσιος σύντομος ἀπαντεῖ. Πῶς γάρ αὐτὸς τοῖς ἀστιῶν διδεῖα θεοῖς αἴσιος ποτέ; πῶς δ’ αὐτὸς ἀπλατηνὸς ὥστα χιδείην διδεῖα τις; Ηὐ καρπύλη; πῶς δὲ μῆτρας πάσι καταπομάς ὡς μήτηρ αὐτῆς κέοιτο; πῶς δ’ αὐτὸς εἰς κύκλου ή διδεῖα αὐτοῦ καμφθείη; πῶς δὲ καὶ εἰς τῆς αὐτῆς διδείας χιδείσιν, ηὐ μήτηρ διρεθείη μείζων εἰς τὴν τὴν μείζονος κύκλον, ηὐ δὲ ελάσσων εἰς τὴν σωμάτωσιν τὴν ἐλάσσονος; Καὶ εἰ τῷ ἀντὶς δὲ κύκλῳ χιδεύπτες καὶ αὐτός, τίναι δηλούν ἔχει, τὰς μήτηρ μείζονας κύκλους συστῶν, τὰς δὲ ἐλάσσονας; Πῶς δὲ καὶ κύκλοι τῷ σωματοειδεῖ αὐτῷ σωματιστλακεῖσι σωτάγματι; ηὐ τῷ πανταχόδιῳ φενικαλύψιαι; Εἳ τὰ ἄλλα. Οὐδὲ γάρ σορισῆ κραυπαλώντες, πόθεν γε δηλούνται τοιαύτην αὐτοῖς αὐαθείην φενήλης ἢστιν ἐπικαλάκει μάλιστα τῷ λόγῳ περαχθεῖ, καὶ αὐτομαλίαν. "Αλλας τε δὲ καὶ εἰ τῷ συμβόλων τῷ δὲ εισβαλεῖν ράδιον εἴη, ὡς ὁ Πλάτων τὴν φυχὴν ἐτίθετο πάντῃ ἀσώματῳ. Εἰ γάρ εἰς τῆς ἀμερίτης αὐτὴν ἀσίας, καὶ τῆς περὶ τὸ σώματα μεριζομένης, καὶ εἰ τῷ σωματοειδεῖ σωματιστλέσεται, πῶς ἔσται σῶμα, ηὐ δῆλος μέγεθος ἔχει; ηὐ συγκινητόσεται τῷ παντὶ, οἷον καὶ ὁ μῆδος τὸν Ἱξίανα, τῷ ὦ προσδέδεται βροχῷ συγκινύμενον, καὶ συμφερογόμενον διαχεάφει; Αλλ' ἡπάτη ὁ Λευκοτέλης πάνται θεός, ὡς ἕπτὶ πολλῶν καὶ ἄλλων, τῆς διανοίας τῷ αὐτῷδρος αὐτοῦσα,, πρὸς τὸ φαιγόμενον, (διὰ τοῖς ψαριμηματιστοῖς σεσημείωται (2)) μόνον δοτεῖνται.

Θεώ-

(1) Ὅρος Σιμπλίκ. καὶ Φιλόποιο. ἐν τοῖς Ὑπομήμασιν αἱς τὸ Α'. πιεῖ φυχ. Καὶ Πλάταρχος εἰς τὴν τὸ Πλάτ. φυχογεν. Καὶ Πρόκλ. αἱς τὸ Τίμ. Καὶ Ἀλεξανδρ. τὸ Αφροδισία.

(2) Σιμπλίκ. καὶ Φιλέποιο. ἐν Ὑπομ.

ΘΕΩΡΗΣ. ΙΑ'.

§. Φ.γ. „**Η** τυχὴ ἐν τόπῳ εἰκὸς καὶ τὸ σώματα.
Τὸ δὲ σῶμα ὅλον ἐν ὅλῳ τῷ τόπῳ δέσι, καὶ μέρος ἐν
μέρει, ἔκαστον ἐν ἔκαστῳ. (§. φλε'.) Η δέ τυχὴ εἰκόνη με-
ρῶν ἐκτὸς αλλίλων κειμένων εἰ συγκροτεῖται. (§. φ.δ.)

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ

ΣΧΟΛΙΟΥ.

§. φ.δ. **Κ**αὶ μὲν τὸ γνωμικὸν τῆς τυχῆς καὶ τὸν εὐ-
κέφαλον περὶ τοποτισμάτων δὲ υπετέθη. (§. χξδ'.) Αλ-
λά μὲν τὰς τῆς σωμάτων φύσιν αἱ ὅλον ἐν ὅλῳ, καὶ μέ-
ρος ἐν μέρει τοπικόμερον, αἱ δὲ λοιπά τοῦτα τῆς τοπικής
τοποτισμάτων δέ τοι εἴδει τοποτισμόμερον. Οὐκεν δέ εἰδὲ τοῦτο τῇ
κεφαλῇ τῆς τυχῆς δειλομένης, αλλὰ καὶ ὅλης δι' ὅλων τῶν
σώματος, καὶ ἔκαστα τῶν μελῶν περιβόσις, καὶ αὐτὸν πινάσης,
εἰδοποιίσης, ζωέσης, καὶ ἀπλῶς ἄττα τοῦ ἐκάστου μέρει περι-
στήκουσαν δι', οὐδὲ τοῦ ὅλων περιστορά εἰπειργύσης.
Καὶ τί τότο φίσεις, ἐπερον εἶναι, οὐ ἔκτασιν; Εἰ δὲ εἰκό-
τεις μετείπλου τυχῆς, καὶ μέρη παντως αὐτῇ προσέβασι εἰκότεις
αλλίλων, καὶ μέρεσσι, καὶ ὁ τόπος ὁ σωματικὸς ἀδελφὸς πό-
δας· τέτοιν γεμικὸν αὐτοὶ τῇ τυχῇ εἰδούσι δὲν ὅλως μετὸν εἶναι
συγχωρίσομεν. Οὐδὲ δέ εἴτις τὰς καὶ διώσαμεν καὶ τούτην
τοπικήν, αἴσανει ἔκχυσιν τῆς τυχῆς δι' ὅλων τῶν εἰδοποιίμερών
ὑπ' αὐτῆς σώματος περιχοιτο, αὐτόθισι αὐτὸν καὶ ἔκτασιν πε-
πεισθείει τῇ ασωμάτῳ ισίᾳ, οἷα τὸν ἐν τοῖς σώμασιν, οὐ
τὰς ἐν τοῖς σωματικοῖς ἀλλοις παθήμασιν. Τὰ γὰρ πε-
εισθεῖσι τῇ ασωμάτῳ ισίᾳ, ἐκεῖνα μόνα, καὶ τὰς ἔκτασιν ἔχοντας δέσι.
Ημῖν δέ καὶ εἴσιν δέ (§. φηδ'.) ἀδηλον εἶναι ἐλέγετο, εἰ
τῇ νοερᾷ φύσει ἔκτασις τις εἴη προσήκυσσα, (§. φηδ'.)
εἰ δέ καὶ προσήκυσσα, αὐτοτιμότος ὁ βόπος εἰδείκυτο τῆς
τοιαύτης ἔκτασεως (§. αὐτ.). καὶ τῆς τῆς σωμάτων, καὶ τῆς
σωματικῶν παθῶν αλλοβιώσατος. Μικρὸν δέ αὖτέρω καὶ
ἀδιάτονον εἶναι τῇ τυχῇ εἰκότεις αλλίλων κειμέ-

των συγκεκροῦθαι, οὐ κατ' ἔκπασιν ὅποιαν ἐν μεμβράνη τὰς
κατ' αὐτὴν διανοητικὰς τε καὶ βιλητικὰς ἀναρχείας δύσπο-
λειγούς γεωμετρικῆς χεδὸν αἰδάγκαις πεπίσωται. (§. ¶ 9'.
¶ 1. ¶ 1d.)

Θεώρημα ΙΒ'.

§. ¶ 1e., **K**αθ' ἐαυτὴν μὴ οὐ φυχὴν ὑδαιαῖς κινεῖται
„ τῶν καὶ τόπου φορᾶς, ὡς τὰ σώματα, καὶ συμβεβηκός
„ δέ καὶ μάλα, καὶ ύφεστος, καὶ ύφεστέρα.
Καθ' αὖτὲ γάρ κινεῖται λέγομέν τινας καὶ τόπου φορᾶς
οἷς τὰ σώματα, τὸ καὶ τινας αὐτῷ μετίαν σύγισάμδυον μὴν
κατειλίφει τόπος, μεταχωρεῖν δὲ εἰς τόπουν ἔτερον. (§. φοβ.).
Αλλ' οὐ φυχὴν ἐξ αὐτοῦ τὸν τόπον κατὰ τὰ σώματα. (§. ¶ 1γ'.
¶ 1d.) "Αρα κτ. Ο. Η. τὸ Α'.

Κατὰ συμβεβηκός δὲ τὸν κινεῖται φαμέν τοις ἐν κινημά-
τῳ εἶναι. (§. φοέ.). Αλλ' ἐστιν οὐ φυχὴν ἐν σώματι τοῦ
κινημάτων, νων μὴν ύπ' αὐτῷ δημιουργοῦσι τὰς ἐκνοίας κα-
λαμδύας τῆς κινήσεων (§. χπέ.), νων δὲ ύπ' ἄλλων βίᾳ
ἀπαγομένων, καὶ τινας καθ' ἔτερον κίνησιν (§. φοέ.). Καὶ
αὐτῷ κινημάτῳ, ὡς δῆλον. "Αρα τὸ Β', καὶ τὸ Γ'.

Θεώρημα ΙΓ'.

§. ¶ 15'. „ **A**νεπίδεκτος δὲ καὶ τὸ ποσὸν κινή-
σεων φυχῆς οὐ φύσις, αὐξήσεως δηλούστι, καὶ φθίσεως.
Τάπως ηῷ γάρ οὐ μὴν κίνησις θεῖν εἰς τὸ τέλειον μέγε-
θος, οὐ δικτυοῦσις. οὐ δὲ ἐκ τάπως οὐ φθίσις. (§. φογ').) με-
γέθεις δὲ οὐ φυχὴν ύπεξήργηται. (§. ¶ 1. ¶ 1d.) "Αρα κτ.
Αλλως τε καὶ ταύτας εἶναι τὰς κατὰ τόπουν αἴσις φορᾶς,
τὰς κινήσεις ωκεανόδεχται. (§. φογ').) Κίνησ.ως δὲ τὰς
κατὰ τόπουν οὐ φυχὴν καθ' ἐαυτὴν αἰεπίδεκτος. (§. ¶ 1e.).)
"Αρα κτ.

Θεώ-

Θεώρημα ΙΔ'.

§. 4:5. „Ούδε μήτε ἐν ταῖς κατὰ τὰς σωματικὰς ἀλλὰ
λοιπόσαις κινήσεις, οὐτε φυχῇ υποδέχεται.
Ἡ γάρ αἰλοφίωσις τῆς ἐν τῷ ὅλῳ μερῶν δέ, κατὰ θη-
μα, καὶ θέσιν, καὶ κίνησιν, οὐ προμίσαν μεταβολή. (§. Φογ.)
Ἔτις ὡκαῖς φερᾶς δέτιν. (§. Αὐτόθι.) Ἡ δέ φυχὴ ω-
τε ἐκ μερῶν συγκεκρόττει (§. 4:9.), καὶ τινὲς καὶ τόποι
φοραὶ μέτεμψις κινεῖται. (§. 4:6.) Ἀρα κτ.

Σχόλιο.

§. Ψιχ. Τινὲς κατ' ἄλλοισιν κίνησιν τῆς φυχῆς οὐκὶ εἰ-
τὸς Αεισθέλης δύνοσκοδάζει· (1) „ὅτι καὶ ἀυτὸς κατὰ
„τὰς λοιπὰς ἐν τόπῳ. Τινὲς δὲ φυχῶν, οὓς μὲν ἡμεῖς,
μὲν ἕκεῖνοι ἐν τόπῳ λέγουν αἱέχεται. (§. Ψιχ'.)” Ενθα-
δὴ διαπορίσας δὲ Φιλόπονος, ὅποι τινὲς λύσιν ἔτος πεχώρη-
και· „Οτι εἴκατε, καὶ εἰς τι μεταβάλλετε, φησί, (2) μετα-
βάλλον τὸ ἄλλοις μήδεν. Καὶ γέτε εἰς εἰς μεταβάλλετε ὃν
„ἔκείνων ὅλον ὅστιν, ψυχὴ γάρ αὐτὸς μεταβάλλοι. γέτε εἰς δὲ
„μεταβάλλετε ὃν ἔκείνων ὅλον εἶσιν. Πότι γάρ μεταβεβλικὸς
„αὐτὸς εἴη. Ανάγκη δρα κατὰ μού τι εἴσιν εἰς εἴς γε
„κατὰ δέ τι ἐν τότῳ εἰς δὲ οὐ μεταβολὴ γίγνεται. Άλλα
γάρ τότο, εἴτι συμφορᾶν ἔχω, τινὲς ἐμποιημένους διὰ τῆς
ἄλλοισιν διάθεσιν, οἷονει τόπους ἢ σαν τινὰ παρείσησιν,
διὰ κατὰ μέρη καταλαμβάνει τὸ ἄλλοις μήδεν. Εοικε δὲ μη-
τίποις ἔχειν· τὸν αὐτὸν γάρ μάλλον ἐν τότῳ ἔκείνη ὁπω-
στιν, οὐ αἰσθαλεῖν. Διὸ καὶ ἀμεινόν μοι δοκεῖ δημιουρεῖν δὲ
Αφροδίσιαδος Δλέξανδρος (3), κατὰ τὰς παθητικὰς τῷ

(i) 'Ey A', Ήρει Ψευχής.

(2) Φιλόποι. Ἐ, Τηρη. εἰς τὸ Α'. Πιετ Ψυχ.

(2) Αρρενίσ. Ἐπιτημ. Λύτ.

ποιοτίων τὴν κυρίως ὡσαὶ ἄλλοισιν εἰπών, ἃς δὴ πάσας μίδηταις ὡσας μόνη εἶναι τὸ σώματος. Οὐτῷ γάρ τοι, τῷ τῷ ὑπέρῳ φύσειριματι, τῷ φύλῳ γνώσεως καὶ αγνοίας, καὶ αρετῆς καὶ κακίας προσφυΐζερον απαντᾷν διευθύνεται. Άλλαι γάρ καταχεισκούπερόν πως, ἢ μεταβολῆς τινα, τὴν εἰς τὸ διαμάρτιον ὅπλον τὸ συργοίφιον φραινούσαι, κυρίως δὲ εἴπειν ἄλλοισιν οὐκ εἰσίν. Επεὶ μηδὲ αἱ ἔξεις καὶ τερήσεις αὖται αἱ τῇ Φυχῇ ὑπηγιγνόμεναι, τῷ τῷ παθητικῷ ποιοτίων εἰδεῖς εἰσίν. "Ενθεν τοι τῷ τῷ κατὰ ταῦτας καταχεισκούπερον κινήσεων η Φυχῇ δεκτική τυγχάνεινσα (§. Φ. Ζ'. Φ. Η'.) τῆς κατ' ἐκείνας τὰς σωματικὰς νύσσας ωσης κινήσεως, πάμπτων εἰσὶν αἰσπιδεκτος. (§. Φ. Ζ'.)

Θεώρημα Ι.Ε'.

§. Φ. Ζ'. „ **Ο**υδὲ τέως τὴν κατ' ὑσίαν, ταῦταν εἰποῦν „ τὴν κατὰ γένεσιν καὶ φθοραν κίνησιν, (εἰ δίπερ κίνησιν „ καὶ αὐτῶν λέγειται ξεῖνη) η Φυχῇ εἰσὶ κινητό. Προεδοποιεῖ γάρ τὴν εἰς αὐτῶν η κατ' ἄλλοισιν κίνησις, ὡς Ἀειστέλης τε αὐτὸς (1) ἀπέδειξε, καὶ πάντες ὁμολογοῦσιν. Ή δὲ Φυχῇ οὐκ ἐκείνων κινεῖται. (§. Φ. Ζ'. Φ. Η'.) Οὐδὲ ἄρα ταῦτα.

Σχόλιον.

§. Φ. Η'. **Π**ροσάττις ίμιν κάνταῦθα τῷ λόγῳ Ἀειστέλης εἰσὶν (2), ὃς εἰς προθέσεως τὴν τῷ νῷ ὑσίαν οἰασπν ἀπιλαγμένην κινήσεως φυσικῆς διατείνεται.

Α'. γάρ αἰσαρεῖ τὸν οἶον Θεμελιώδη λέγον, τῷ δόπονθιμότων τῇ Φυχῇ τὸ κινεῖδαι, διότι τὸ ὑπ' αὐτῆς εἶναι τὴν

„ τῷ

(1) Πιεὶ Γε. καὶ Φθορᾶς.

(2) Πιεὶ Ψυχ. Βιβλ. Α'.

„ τὸ σώματος κίνησιν. "Ότι μὴ γάρ εἰκαστοῖσιν τὸ κτί^ν, νῦν καὶ αὐτὸς κινεῖθαι, πρότερον εἴρηται. (1) Εἴπ γάρ αὐ^το^ν καὶ τὸ ἄυξον διλονότι ἀυξόμενον, πέπερ αὐξεῖ, καὶ τὸ ἄλλοις ἀλλοιόμενον, πέπερ αὐλοιοῖ, καὶ τὸ κινῆν φένει κινύριμον, οὐ κινεῖ. Καὶ οὗδεν αἰκινήτως κινεῖν. "Ενθειτοι δέδε πρῶτον, οὐδὲ ἔχατον εἴκαστον τὸ αἰκολόθεν, ὅπερ αὖ μετέχοι κινήσεως. Καὶ οὐδεὶς διδάσκων διδασκόμενος, οὐ διδάσκει. Καὶ οὐδεὶς θρυλός θρυλόμενος. Ταῦτα δέ μη ὅπως ἔχειν δῆλον πάντι. Οὐδεὶς γάρ πρότερος ὅπως οἱ Νεμέσιοις. (2) Φαίνεται αἰδημπτινε^ν, γκάρ, εἰς οἵς φησίν, ως εἰ καὶ τὸ κάλλος αἰκίνητον οὐ κινεῖ, αλλὰ τὸ φύσιν ἔχον κινεῖθαι κινεῖ, ηγετική τὸ αἰκίνητον. Επί μὲν γάρ τὸ τελικῶς κινεῖτος, αἰάγκη διπλα^ν εἰς αὐτῷ τὸ κινύριμόν φύσει προσκείναι τινὲς ἀρχικὲς ποιητικῶς τῆς κινήσεως, οὐ δίπλα ξόπον αἰδημάτον εἶναι, ηγετικοὶ αὐτοὶ σιωπομολογήσουμεν, τὸ αἰκίνητον ψᾶσθαι αἰκινήτη κινεῖθαι. Επί δέ τὸ ποιητικῶς κινεῖν διώαμιν ἔχοντος, οὐχ ὅπο. Τάναγρίον γάρ οὐ τὸ καθ' εἴατο μενοντὸν, αφ' εἴατο δέ αἰκίνητον, τὸ ἐμισθότος αὐτῷ τινὲς ὄρμεις αεὶ συδεῖσθαι ἔχον, ὅπερ τι πρῶτον ήματις προσβιβάζει τῷ λόγῳ ὅπερ ψᾶσθαι μηδενὸς αἰγόμενον, καὶ τῆς τὸ κινεῖθαι αἰάγκης απῆλλαγαι.

B'. δέ (3) διαιρεῖ τὸ κινύριμον, καὶ οὐ καθ' εἴατον φησίν, οὐ καθ' εἴατό. Καθ' εἴατα δέ λέγομεν οὐσα κινεῖται τῷ εἰς κινύριμόν εἶναι, οἷον πλωτῆρες, οὐ γάρ ὁμοίως κινεῦται τῷ πλοίῳ. Τὸ μενοντὸν γάρ καθ' εἴατο κινεῖται, οἱ δέ τῷ εἰς κινύριμόν εἶναι δῆλον δέ δηλίτιον μοείσων. Οἰκεῖα μενοντὸν γάρ εἰσὶ κίνησις ποδῶν βαθίσις. Λῦπη δέ ηγετική θράπτια· οὐχ ὑπάρχει δέ τοῖς πλωτήρσι τόπο. Διχῶς δέ λεγομένα· τὸ τοιοῦτο κινεῖθαι ναῦς θητοκοπῶμεν περὶ τῆς θύες, οὐδὲν, εἰ καθ' αὐτῶν κινεῖται, ηγετικής κινήσεως. Απέλειτοι τὸ καθ' εἴατον κινεῖθαι τῇ θύει προσνέμαν, αἴσι δη

(1) Ἀειστέλης εἰς Α'. Περὶ Ψυχῆς.

(2) Νεμέσιος. Περὶ αὐθρώπων. Κεφ. Β'. Περὶ Ψυχῆς.

(3) Ἀεισ. εἰς Α'. Περὶ Ψυχῆς.

δὴ συμβεβιασίη τε, γὰρ συμβολοφρομένη τῷ σώματι
(δ. τις.) τὸ καθ' αὐτῶν καὶ αὐτὸς ταύτης δύσσοβεῖ, ὡς
ἀλλότερον.

Γ'. Εκτίθησι δὲ ἐφεξῆς (1) τὸ τῆς κινήσεως εἶδον, γάρ
τῶν μηδὲ κατ' οἰσίαν μεταβολῶν, ὡς μηδὲ κινήσεως κίνησιν
ἔσσων, οἷον τῶν ἀρχέσιν καὶ φεροντὸν παρεύσας, τῶν δὲ κα-
τὰ τὸ ποσόν, ωἷς ἐν ἀρχαῖς αἰκατονθρακοῖς, εἰς τὰ εἶδη αὐ-
τῆς, τῶν ἀνέκοντα τῷ φυμὶ καὶ τῶν μείωσιν, διχόσας. Καὶ
τοῖς δισὶ τότοις εἴδεσι τῶν κατὰ τὸ πῦ ἐν ἀρχαῖς φορᾶν, καὶ
τῶν κατὰ τὸ ποιὸν ἐν ἀρχαῖς αἴλοισιν προθεῖς, γάρ τε αγα-
γον (εἰπὼν) κινήσεων ὁσῶν φορᾶς, αἴλοισιν φεράς, φε-
ρεως, αὐξήσεως, οὐ μίαν τάτου κινοῖται, οὐ πλείσις, οὐ
πάσας. Άλλα δὲ ἀπάσας τῆς φυχῆς δύσκολαίζεται. Εἰ
δὲ κινεῖται μὴ καὶ συμβεβηκός, φύσει αὖτε ὑπάρχοι κίνη-
σις αὐτῇ· εἰδὲ τότο, καὶ τόπος. Κατασκούαζει δὲ τὸν ἀ-
κολυθίαν τῷ λόγῳ οὐδὲν. Πᾶσαι δὲ αἱ λεχθεῖσαι κινήσεις,
ἐν τόπῳ. Εἰ δὲ τοῖς τῆς φυχῆς τὸ κινεῖται ἔστι
τῶν, οὐ καὶ συμβεβηκός τὸ κινεῖται αὐτῇ ὑπάρχει, ὥ-
στε τῷ λόγῳ οὐ τὸ τεττήχει. (νοίσεις δὲ μοι ἐνταῦθα
τὸ συγκεκριμένα κεῖται αὐτὶ τῇ ἀφηρημένῳ.) κινεῖ-
ται γὰρ καὶ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ συμβεβηκός· οὐ γὰρ ὑπάρ-
χησιν, ἐκεῖνο κινεῖται τὸ σῶμα. Διὸ τὸκαὶ τοπος αὐ-
τῆς· τῆς δὲ φυχῆς ἔσται, εἴπερ φύσει κινήσεως μετέ-
χει. Άλλα γὰρ οὐ φυχὴ τὸ τόπῳ (δ. τιγ'.).
Ἄρα πτ.

Δ'. Κρατιώνει δὲ τῆς φυχῆς τὸ ἀκίνητον, καὶ εἰ τῷ μηδε-
μίᾳ ὅλως βίᾳ, ταύτην ὑφίσαδαι. ἐν τοῖς κατ' αὐτῶν ἐ-
γεργήμασιν ἔκεισίως ἔχεσσαν. „Ἐτι γὰρ φυσὶν εἰ φύσει
κινεῖται, καὶ βίᾳ κινηθεῖν· καὶ εἰ βίᾳ, γάρ φύσει.
„Άλλ' εἰ μὴ βίᾳ ὅτι καὶ φύσει, τότο φανερόν· οὐ γὰρ βίᾳ
παρεκβοπήτις ἔσται τὸ καὶ φύσιν, τότο φροῦροτίθησι τε καὶ
συμεισάγει· ὅτι δὲ καὶ εἰ φύσει καὶ βίᾳ οὐ καλῶς ἔοικε
πέπισθαι. Ο γὰρ κόσμος (ἥπερ ὁ Νεμέσιος αὐτεπάγει
,, (1)

(1) Λειστ. ἐν Δ'. Πεὶ τὴν φυχῆς.

„(1) φύσει κινέμυρος βία ω̄ κινεῖται. Καὶ τῇ ὑραίων
ἐπαστον κύκλῳ φύσει φερόμυρον, βίᾳν ω̄ν αὐτὸν πάθοι ποτὲ
κινεῖται εἰδέποτε. „Η ω̄ φύσει κινεῖται (αἰς δὲ ἡ 'Α-
φροδισιόδος ἀπαντᾷ (2), αὐτὸν κρείττονος δικαίους τῆς
ἐν αὐτοῖς λέγων φυχῆς. Διατί γάρ κινεῖται; ὅτι καὶ 'Α-
„ειροπέλαις οὕτω μικρεῖται (3). ὁμως γάρ τὸ θεῖον πα-
τηχῇ θέτι, ὅπως ὁ ὑραίος μιμέμυρος τὸ φρῶτον, ἐπειδὴ
ἄμα πατηχῇ εἶναι ω̄ δικαίαται, ηδὲ μόνια πατηχῇ γίνε-
ται. Οὕτω δέ τοι τὸ ζῶα κινεῖται μήδη τῶν τῆς ἐν αὐτοῖς
φυχῆς, τὰς ζωτικὰς τῇ κινήσεων, κινεῖται δέ τοι φύσει
τῶν καὶ τὸ δημικρατεῖν γεῶδες ἔχοντες βάρυμσιν. Καὶ κατὰ
ταύταν αὐτὸν ἔρα; καὶ βίᾳ κινηθεῖσι, κατ' ἐκείνους δὲ ω̄.
ω̄τε καὶ ὑραίος ἐπειδὴ μή φύσει κινεῖται, ωδὲ βίᾳ. Η (αἰς δὲ
Φιλόπονος (4)) τῇ κατ' σίδηνελαν κινήσει συμβαίη αὐτῷ
βίᾳ παθεῖν, αἰς τὸ ἐναντίον ἔχεσθαι. οἱ δὲ τῶν κίνησιν
τῇ φυχῇ προσένεμοντες, τῶν κατ' σίδηνελαν προσέπιπτον.
Καὶ Σιμπλίκιος δέ διερμηνεύειν φησὶν (5) αἰς ω̄ καθόλις
ηὔξισται, ὅτι πᾶν φύσει κινέμυρον, καὶ βίᾳ κινεῖται, αὐτὸν δὲ
δίως περὶ τῆς φυχῆς εἴρηται, ἢτις τὰς τοιαύτας κινεῖ κι-
νήσεις καθ' ὅλον τὸ ζῶον, αἵτις τὸ βίαιον παρυφίσαται. Ε-
μοὶ δέ δοκεῖ ὅτι τῷ φύσει εἰπεῖν, τὸ δοκεῖν οἱ δὲ Φιλόσο-
φος σαφῶς ὑπηνίξατο, ὅτι περὶ τῆς φυσικῶν κινήσεων δὲ
λόγος αὐτοῦ, αἵτις τὸ ἐναντίον τὸ πολλὰ αὐτιθεμάτισται,
τὸ τῶν βίᾳν ἀπεργαζόμυρον. Δῆλον δέ καθίσται τὸ ἔφε-
ξῆς προσεδεῖν περὶ ήρεμίας. Εἰς δὲ γάρ φησὶ κινεῖται
„φύσει καὶ ήρεμεῖ ἐν τάτῳ φύσει. (6) ὁμοίως δέ καὶ εἰς δὲ
„κινεῖται βίᾳ, καὶ ήρεμεῖ ἐν τάτῳ βίᾳ. 'Αλλ' αἱ ήρεμίαι,
τὰς σωματικὰς τε τοὺς φυσικὰς τῇ ωδῷ Σελίνεως κινήσεις
διαδεχόμυναι εἰσὶν, ω̄τε καὶ περὶ τάτων τῷ Φιλοσόφῳ ἐν-
ταῦ.

(1) Περὶ Ἀιθρώπων Κεφ. Β'. Περὶ φυχ.

(2) Εἰ Τπομήμ. Αὐτ.

(3) Ορχ Φιλόπον. ἐν Τπομ. Αὐτ.

(4) Εἰ Τπομ. Αὐτ.

(5) Εἰ Τπομ. Αὐτ.

(6) Άεις. Αὐτ.

ταῦθα ὁ λόγος. "Αλλως τε καὶ τοῦ φρανίου φύσει λεγομένων πινεῖδαι, εὖδε αὐτὸν τὸ εἰκείνου ὑπερβολῆν, πρειττονῶν δυτῶν, καὶ τέλος βίᾳ επαγαγεῖν δωδεκάριον. Διό μοι δοκεῖ, μηδὲ δότοφαντικῶς εἰπεῖν τὸν Φιλόσσοφον, ὅτι τὸ φύσει κίνητον νόμον ηγέρει βίᾳ κινεῖται, ὅτι δὲ κανὸν βίᾳ κινηθεῖται, σὺ γάρ οὐδέσσει δηλαδὴ εἰ παρείη σὺ τῇ φύσει τὸ πρειττόν, τῇ πατέρεινο κινήσει αὐτοφροσιγάμριον. Ψυχῆς δὲ σὺ τῷ παντὶ πολλῶν δρμολογημένων πρειττονῶν, εἰ φύσει κινοῖτο, οὐδὲν καὶ ποτὲ βίᾳ κινητοῖς εἴη ἀπόδιστα. Άλλὰ ταῦτα μὴ γένων. Τί δὲ τὸ εἰκότων; ὅτι οἷς οὐ ψυχῇ ὄλως ἀπέδειβιστον, σὺ τῷ καὶ παύτῃ αὐτὸν αἰκίνητον. Επεὶ ποιαὶ βίαιοις τοῖς ψυχῆς ἔσονται κινήσεις, καὶ πρεμίαι; εὖδε πλάττειν, φησὶ, βιλομένοις ράδιον δότοδιναι. (1) Οὐ γάρ ἀμέλει εὖδει καὶ τὸν νῦν, οὐ τέλος δητείμων λογικῶν δωδεκάριον τῷ περιττῷ μορίῳ καὶ εὑμφρονος. Οὐδὲν καὶ τέλος βέλησιν τῷ ὀρεκτικῷ λογικῶν καὶ πείτεων τυγχαίνεται. Οὐδὲ μέρη σὺ τῷ μὴ οὐδὲποτε, τὸ δὲ θυμὸς καὶ δηθυρία, αἷς καὶ τις ἀλογία σωῆπται, βίαις ήστινοσοῦν αὐτὸν γενέσιον παρονες. Ταύτας γάρ τοι προσπικύσας ἐαυτῇ ἐχει οὐ ψυχῇ, καὶ τάτου ταῖς ἐχάταις. (περὶ ὧν αὗτις πάχα καὶ σύδοισεσ) συμφερόντως εἰς σωτείαν τῷ ζώντει εἶχεται. Καὶ δεδῆ τὸ σῶμα, κανὸν βίᾳ οὐδείν, οὐδὲ πατέρει βίᾳ οὐ ψυχῇ πειστεῖται ὄλως, ἐπεὶ καὶ ἀφ' ἐαυτῆς εἰς τὸ αὐτὸν πολλάκις τὸ σῶμα παθίσαι (2). ,,, Οὐδὲν σὺ βίαιον οὐ ψυχῇ πάχει ποτέ· ὄλη γάρ αὐτοφρονίρετος οὐ λογικὴ ζωή, τὸ δὲ προσαρετός σύνατιον τὸ βίαιον. Διὸ καὶ σὺ ταῖς τυραννικαῖς αὐδύκαις διαφαίνεται τὸ τῆς ψυχῆς ἔκνεσιον, οὐ αὐτοχάστης, οὐδὲ. Καί πως ἐκεστίως πρὸς τέλος αὐδύκαια σύδιδύστης. (3)

Ε. Καὶ εἰκότερος κατέδος δὲ φερῶν, τῆς τε δηποτὸς αὐτῶν φημί, καὶ κάτω, τέλος ψυχῶν κινήσεως δηποτεῖρει δότοφλιδε πρειτ-

(1) Αεισοτέλης. Αὐτ.

(2) Ορα τὸν Φιλόποιο. ἐν Υπομν. Αὐτόν.

(3) Σιμπλίκ. σὺ Υπομν. Αὐτ.

κρέπτωνα. "Ἐτι δὲ φησὶν (1), εἴ μηδὲ κινήσεται πῦρ
,, ἔσται· εἴ δὲ πάτω, γῆ· τόπον γὰρ τῷ σωμάτων αἱ κι-
,, νήσεις αὐταί. Οὐ δέ τος λόγος, ταὶ περὶ τῷ μεταξύ.
(ἀέρος διλαδὸν καὶ ὄδατος.) Οὕτω δέ δὴ εἰσβαθύνει ταῖς
τοιαῖς δὲ φύσεσι, τὰς τοιάς δὲ κινήσεις ἴδιατατε προσήκειν
πήγαμος.

5'. Καὶ τοιότου δὲ τοῖς αὐτέρω πλευραῖς περισσαπτεῖ λόγον,
σωματεῖν δοκῶν εἰς ἀδιάβατο, τὰς τῷ κινεῖται τῇ φυχῇ
περιάπτουταις. "Επειτα δὲ εἰ φαίνεται, φησὶ (2) κινῆσα τὸ
σῶμα, ταύτας εὐλογούν κινεῖν τὰς κινήσεις, ὃς τῷ αὐτῷ
κινεῖται. Εἰ δὲ τότε, ταὶ αὐτιστρέψασιν εἰπεῖν αληθές,
ὅτε καὶ γεύσεις, ταὶ καὶ εἶδος, λιγὸ τὸ σῶμα κινεῖται. Τόδε
δὲ σῶμα κινεῖται φορῷ, ὡς τῇ τῇ φυχῇ μεταβάλλοι αὐ-
τῷ τὸ σῶμα πάντων τῷ αὐτῷ, οὐδὲν, οὐ καὶ μορφαὶ με-
ταξιαμόν. Τοῦ δὲ λόγου ὁ τόπος πρὸς τὰς μοχλείας τι-
νί, γῆ φησὶν ὁ Φιλόπονος (3) κινεῖται τὸ σῶμα ψυστὸς τῆς
φυχῆς οἰομένης. Επὶ γὰρ τῆς φορᾶς, πάντως τὸ φέρον
σῶμα, ταὶ φέρεται τῶν αὐτῶν (εἰμιν εἶδοι, αλλὰ οὐδέν
γάν). Τοῦ δὲ τῷ αὐτῷ αὐλών κινήσεων ψυστὸν ἐπαναγκεῖς, μη-
δὲ τὸ αὐλοίτν αὐλοίτεσσα, μηδὲ τὸ αὐξένον αὐξεῖται, κατὰ
προείρηται. (Σὺ Λευθρῷ Α'.) Τί τοῦ τῷ συτεῦθεν
αὐτοπον; ὅτι, φησὶν, εἰ τότε συδέχεται (φορᾷ κινεῖται)
καὶ σύελθεσσαν εἰσιναι πάλιν συδέχοιται. Τάχφι δὲ
ποιεῖ αὐτὸν τὸ αὐτιστρέψασιν περιειστεῖ τῷ ζώων.

6'. Τέλος καὶ συμβεβηκός κίνησιν, καὶ ύψος ἐπέρεις συδέχεται
τῇ φυχῇ διὰς συμβαίνειν, ὡδεῖν γὰρ αὐτόν, φησὶ, βίᾳ
τὸ ζώον, τόπως συτεῦθεν συλλογίζεται, ως ἡ δεῖ φύση τὸ
φέρεται κινεῖται σὺ τῇ ψυστῇ, πάντοις κατ' αὐτὸν, τότε ύ-
π' αὐλῶν κινεῖται. πάλιν εἰ μη κατὰ συμβεβηκός. (τὸ δὲ
μη κατ' αὐτὸν, κατὰ συμβεβηκός δὲ ύψος ἐπειτα κινύμμαν,
καὶ τὸ ύψος ἐπέρεις κινοῖτο.) κατασκούεται δὲ εφεξῆς τόδε ὡδε-

,, ὥστε

(1) Αἰεσοτέλης αὐτὸς αἰών.

(2) Αεις. Αὐτός.

(3) Εγ. Υπομν. Αὐτός.

„ ὡσπερ γέδε τὸ καθ' αὐτὸν ἀγαθὸν, οὐδὲ αὐτὸν, τὸ μὴ δι-
„ ἄλλο εἶναι, τὸ δὲ ἐπέρια σύντα, (δεῖ). Καὶ μὴ γάρ
τοῦ ποιητικῶν αὐτίκειται τῷ καθ' αὐτόν τὸ δι' ἄλλο. Καὶ δὲ
τοῦ τελικῶν τὸ δι' αὐτὸν, τὸ ἐπέρια σύντα. Καὶ τὸ μὴ κα-
θ' αὐτὸν σημαίνει τὸ φύσει, οὐ κυρίως ποιητικὸν, τὸ δὲ δι'
ἄλλο, τὸ ὄργανικόν, ηγὸν μέσον. Καὶ καθ' αὐτὸν μὲν οὐ δύ-
ναμις τῆς ὁράσεως, δι' ἄλλο δὲ τὰ διοπτήσα. Πάλιν τὸ
μὲν δι' αὐτὸν σημαίνει τὸ κυριώτατον τέλος, ὃ αὐτὸν σύντα
Θηράσιμον γίνεται, τὸ δὲ ἐπέρια σύντα, τὸ πρὸς ἄλλο τέ-
λος αὐτοφερομένου. οἷον δι' αὐτὸν τινὰ ἀρετῶν διωκτέον, τὸ
δὲ βιβλίον δῆλον μελέτην. Καὶ εἴτι μὲν δι' αὐτὸν, τὸ το-
ἐπει τοκετὸν εἴχει, εἰσὶ τῷ ἔχοντι καθ' αὐτόν. οἷον εἴπει δι'
αὐτὸν αἵρετον, οὐ ἀρετὴ, οὐ καθ' αὐτὸν ἔσαι τῇ φύσῃ διώκ-
μιν ἔχεσθη τῷ κατορθεῖν. Οὐκ εἴτι δὲ οὐ καθ' αὐτὸν, τὸ το-
ῦδη οὐδὲ δι' αὐτόν. Πολλάκις γάρ ἐπέρια σύντα. Καθ' αὐτὸν γά-
νον ὅρασις τῷ ζῷῳ, πλὴν ἐπέρια σύντα. Καὶ εἴτι δὲ δι'
ἄλλο, τὸ τοπειανόν εἴκει. Επεὶ γάρ ὄργανικόν τι οὐ μέσον
εἶναι ὑπετέθη τὸ τοπεῖον, μηδὲ καθ' αὐτὸν, οὐδὲ οἰκείας φύ-
σεως τεῖνον, εἰφὲ λίγον ἀδυτλαμβανεται ἐνέργειας, ὑπαρχόν-
δε ἄλλῳ τινὶ, παίνως οὐδὲ ἐπέρια σύντα τὸ τοπεῖον. οἷον τὸ
εἰρημένον διοπτίεικα. οὐδὲν οὐδὲν αἰάπαλιν εἴτι ἐπέρια σύντα,
τὸ τοῦδη οὐδὲ δι' ἄλλο. Ή γάρ δρασις ἐπέρια εἴκει, οὐ μέν
δι' ἄλλο τῷ ζῷῳ. Σαφέσερον δὲ εἰπεῖν καθ' αὐτὸν μὲν τὸ
υσιώδες, δι' ἄλλο δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός, ταῦτα δὲ εἰσὶν
ἄλλοις μαχόμενα, ηγὸν δι' αὐτὸν μὲν τὸ τέλος, ἐπέρια δὲ
σύντα, τὸ πρὸς τὸ τέλος ἀφορῶν. Καὶ ταῦτα πάλιν αὐτι-
βαίνοντα. Καὶ εἰαν γέ τέλος, ἔσαι οὐδὲ υσιώδες τῷ ἔχοντι,
οὐδὲν γάρ μάτιν, ὥσε τὸ δι' αὐτὸν, ηγὸν καθ' αὐτόν. οὐχὶ δὲ
αἰάπαλιν. οὐδὲ πρεμεῖ εἰφὲ ἀπασιν ή φύσις, οἷς εἴχει. Λη-
ταὶ δὲ αὐτοῖς τὸ πολλὰ οὐ πρὸς ἄλλα. Καὶ πάλιν τὸ οὐτι-
συμβεβηκός, ηγὸν πρὸς τὸ τέλος ἀδυτλαμβανεται. αἰάπα-
λιν δὲ οὐ. οὐδὲν αἰάγκη εἴτι ηγὸν πρὸς τέλος ἀφορᾷ περιστέ-
ρω, τὸ τοκετὸν συμβεβηκέναι τῷ ἔχοντι. θρόνος γάρ οὐ ηγὸν
φύσικὸν, ηγὸν υσιώδες. Επεὶ τοίνυν τὸ καθ' αὐτόν, ηγὸν δι'
ἄλλο εἰσὶν αὐτικέιμενα. Καθ' αὐτὸν δὲ κινητὴ θεοτιθεταί
τοῦ τοῦ αὐτοκίνητον αὐτικὸν λεγόντων ή φύσῃ, οὐκ εἴσαι κι-
νητὴ δι' ἄλλο, οὐτος οὐδὲν ἄλλα. Άλλος εἴσι τοῦτο. Κινεῖται γάρ
τοῦ

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'. ΦΥΧΟΛΟΓΙΑ. 61

τὸν τὴν αἰδητικῶν (Καὶ αὖτις δὴ οὐ τὸ κατ' Ἀεισούλην
Συλλογισμῆς ἐλάσσων.) , τὸν δὲ φυχῶν μάλιστα φαίρ
,, τις αὖ τὸν τὴν αἰδητικῶν κινεῖται, εἴπερ κινεῖται.)
ἢ κἄρα ἔκεινο, οἵτοι καθ' αὐτῶν κινεῖται. Καὶ τότε οὐ
εἴη τῆς δεῖξεως οἷμα τὸ πεφάλαιον. Οὐδέτε αὐτοκίνητον ἐπε-
ροκίνητον. Ἀλλαμέντος φυχὴ ἐπεροκίνητος, οὐ κἄρα αὐτοκί-
νητος.

Η'. Ἀλλαμέντος φυχὴ εἰ κινεῖται (φιστὶν) αὐτὴν εἰστιν, καὶ
,, αὐτὴν κινοῖται οὐ· οὗτε εἰ πᾶσα κίνησις εἰστι, τὸ κινεῖται
,, καὶ οὐ κινεῖται, καὶ οὐ φυχὴ σχέσιστο οὐ οὐκ εἰ τῆς ψυχῆς,
,, εἴμι κατὰ συμβεβηκός αὐτῶν κινεῖται, ἀλλ' εἶσιν οὐ κίνησις
,, τῆς ψυχῆς αὐτῆς καθ' αὐτῶν. Οὐτοί γάρ διποτε κινεῖ-
ται, καθ' οὐ κινεῖται, τάχα πάντως σχέσισται, ηγάπεται
μετει κινεῖται, οὐδὲ οὐ, οὐδὲ οἶον, οὐδὲ οσσον, οὐδὲ οποια πρόπερον
ων, καὶ τὸ εἶδος διλονότι τῆς κινήσεως, πέπερ εἴτε φυχὴ· οὐ-
στε καὶ οὐ φυχὴ, εἴτε καθό φυχὴ κινεῖται, καὶ τὸ εἴσαι φυ-
χὴ οὐκινεῖται. Τοιοῦτον ἔπειται τὸ ἄποπον, εἰ μή τις εἴποι,
οὐτι καὶ συμβεβηκός κινεῖται, (οὐ κινεῖ τὸ οὐ φεῖστι σῶ-
μα) καὶ οὐχὶ κατ' υσίαν τὸν εἰαυτὸν. Ἀλλὰ τὸ καὶ συμβε-
βηκός κινεῖται τὸν φυχῶν δώσομεν. "Αλλώς. „εἴμι κατὰ
,, συμβεβηκός αὐτῶν κινεῖται, τατέσι καὶ ποσόν, οὐ ποιόν, οὐ
πῶ, αλλ' οὐποτε εἴσαι σῶμα.

Θ'. Μετὰ ταῦτα εἰκότως τὸν τὸ Δημόκερτον θάκωμαδεῖ
,, δόξαν φεύγει φυχῆς, φεύγουσίων λέγων ἔκεινον ποιεῖν
,, Φιλίππω τῷ παύμαδιοδιδασκάλῳ· φιστὶ γάρ τὸν Δειδα-
,, λον κινεύμενην ποιῆσαι τὸν ξύλινην Ἀφροδίτην, εὐχέαν-
,, τοις ἀργυροῖς χυτόν. Όμοίως γάρ καὶ Δημόκερτος κινεί-
,, νας φιστὶ, τὰς αἰδιαιρέτας σφαίρας, φεύγει τὸ πεφυκόντα μη-
,, δέ ποτε μήνεν, συμφέλκεν καὶ κινεῖν τὸ σῶμα παῖ. Οἰς
,, καὶ πάνυ γοργὸν, καὶ σώτονό τι ερώτημα προσίθισιν. "Η-
,, μεῖς δὲ ερωτήσομεν, εἰ καὶ πρέμησιρ ποιεῖ τότε αὐτό; Ποῖς
,, δὲ ποιήσει; Χαλεπὸν, οὐ καὶ αἰδιώματον εἰπεῖν. Ἀλλ' εἰ-
πάτω εἴτι εἴχει πρός πάντας αὐτὸς Δημόκερτος.

Ι'. Υποσυνάπτει τέως τὸν καθ' οὐ οὐ φυχὴ, τὸ σῶμα
,, διώματο οὐ κινεῖσαι βόπον, ὄλως (λέγων) οὐχ οὐ ποι-
,, νεται κινεῖν οὐ φυχὴ τὸ ζῷον, ἀλλὰ φεύγει προαιρέσεως τη-
,, ρος, καὶ νοήσεως. "Υπερφυῶς μήδι οὐ, καὶ τῷ οὐτε φιλοσό-
,, φως.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΜΕΑΚΟΥ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΜΕΑΚΟΥ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ

„ φας. Φαίνεται γὰρ τοῖς σφίσιν αὐτοῖς προσέχειν ἐπέλεστι, πλὴν ὅσου, καὶ τῷτοι τῷ ζωτικῶν πινάσσεων τὸ λεγόμενον ἐκληπτέον, ἀλλὰ τοῦτο τῷτοι καὶ μέλι τινά, οὐ καθόλον μετατακινού, οὐδὲ ἐκυσίως πινάμενα. (Σ. χ' πέμπτη) Ἀλλὰ τοῦτο τόπῳ ιδέα εἰς ἄλλοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Τίς ή τῆς λογικῆς Φυχῆς Οὐσία;

δ. Κα. ά. Ο φεράσσεις ήμιν εἰς τόπο τοῦτο τοῦτο Φυχῆς λόγος, ὅτι τῷτοι τῆς δημοσιεύσης τὸν αὐτόρωπον ὑστέρην, σαφῶς οἴμει δι αὐτὸν ἐπήγαγε, τέλος πρόθεσιν αὐτὸς τέλος αὐτὸν παρέβιστε. Προτεταχώς γαρ ἐν μοίρᾳ ἀποθέσεων, ἐν παύτες αὐτόρωποι διωάμεσσιν καὶ ἐνεργειῶν σφίσιν εἰαυτοῖς σωμάτιοι (Σ. χεζ'. Κεφ. Α') προσέχοντες, καὶ λαβὼν τῷτοι τῷ σωματικῇ φύσει προσιδηλούντων τινά, (Σ. χγ'. χγα. χγβ'. χγγ'. χγδ'. χγε'.) ἐκάπερ δέ τῷτοι παθῶν τὸ εἶδος πρόσθιαν τῷτοι θερόπαθες, τέλος τε σωματικῶν, καὶ τέλος ἐν ήμιν ἐναλλαξ λογικῶν προσεξεπίσας, καὶ μηδαμοῦς οἰκειμεσίας πατειλιφώς (Σ. χγζ'. χγη'. χγδ'. τ'. τά. τβ'. τγ'. τδ'. κξ'.) πιάνου πολὺ εἰς αὐτοῖς παπεφόρωσε τὸ ἐπεροπαθὲς, καὶ αἰσύμφυλον. Καὶ εἴης μὲν δῆλον τὸ πέρας χωρῶν τῆς προθέσεως, τῷτοι τῆς αὐτῆς ἐρεῖν Φυχῆς, οἵτις δῆλον τέλος θερόπαθες, τῷτοι τῆς αὐτῆς ἐπαγγέλλεται, τῆς μήδης ἐν τοῖς ἄλλοις ξώσις αἰδηπικῆς, οποίατις αὐτὸν εἶπε, τόγε νυν δῆλη πολλαῖς, ηγὲ τὸ ἐν τοῖς φυτοῖς Φυχῆς οἶον εἰδῶλον, τὸ τῆς φυτικῆς φυμάτιος διωάμεσσις ὑπερτιθέμενος, αὐτοὺς δὲ μόνιμον τέλος ἐν ήμιν, καὶ νούσεων, καὶ αἰδηποσεων, καὶ δηλούμενον ἄλλων ζωτικῶν ἐνεργειῶν θεσμούν πηγῶν καὶ παραίτουν, πολιτικούμενος. "Αλλοι μέν δὲ τὸν τῷτοι Φυχῆς λόγον εἰς εὖ σωμέφυραν, τῆς τε παθήματος, καὶ τῆς καὶ παθήματος εἴδος οὐ μόνον Φυχίας, τῶσδε μιχθῆσθαι τέλος θεωρεῖσθαι συγκαταριχαντες. Εἰκότες δὲ λιγὸς ἄρα τῷτοι μετελθεῖν, τῆς οἵτοι αἰσωμάτως, οὐ σωματικὸς τὸς Φυχῆς απόδειξις ήγησαμένος. "Αειποτέλης

δε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΙΑΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΔΙΓΙΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΙΤΣΙΟΥ